

מסורת הש"ס

(א) תענית כל: כ"ב כח;
(ב) [גמ'ין סו.] ג) [למקן
מא.] ד) י"ל כתי כ"ד
וכפני פלס שגמח ויפד
כפניו וכו' מהר"ם,
(כ) מכלתא דכוס פדסה
(ה) ו) ס"א רביעית, ו) ופין
מהר"ם מ"ש בשם גליון עוד
תירוק אחר, ח) [י"ל א"י
רש"ש, ט) ע"י מהר"ם,

גליון הש"ס

ב' א"מא למעו"ב וז'
סיס"ב. ע"ן חסות
רש"י חלק י"ד סימן ר"א
חסות הר"מ חלק
סימן ע"ו: חס"ר (ברך)
ב' ע"ב ולא יסמנו ב'
ועד"ן שלו הוא. ע"ן
נחמ"ס דף ע"א ע"א חס"ר
ד"ה חס"ר: ב"מ"ד שלו
הוא עד לאחר פקולת. ע"ן
י"ס"ש דמסמלן (פרק ג')
סמוך רש"י: סמ"ד

מוסף רש"י

של ג' ימים: **א' אחר**. לא בעין
ג' ימים אלא ליעוד מורא ולמועדי
קירב ונתיחות או מיעד דריק.
בנתיחות: **שש** הוא דקמסא דריק.
כל שלשת הכחות בלא זיוס אחד
והכורה אחרת שלשה ימים: **בבשלי**. ואין עדות אלא **ד"ד**:
ברי כאן ג' עדוים. שם בטלה
אחת מהם לא בטל השני ומשם
עליהם חזי וזו ואלו הם עדים
הוא מועד: **אין עדות אחת לנאום**.
שהי על ידי שלשתן הוא מועד
הלכן עדות אחת לא לכך שם
והאחרת לא ראשית ויחידה היא מועד

דבינו חנאל

[illegible]

(ה) נראה שגיל שקובעין אינו נחשב

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

שמות כא] תמול שלשום : ריחקה
 ים בדכתיב [ויקרא טו] כי יזוב וזב
 ימים שנים רבים שלשה :
 מטומאת שבעה אלא שומרת

יִירִיחַ נִגְחָתוֹ חַיִּים קִירֵב נִגְחָתוֹ לֹא כִּשְׁכָן אָמְרוּ לִיה זֶכֶה תוֹכִיחַ שְׂרִיחָה רֵאיוֹתֶיהָ טָמְאָה קִירְבָה רֵאיוֹתֶיהָ טְהוֹרָה אָמַר לָהֶן הָרִי הוּא אֹמֵר יוֹזָאת תְּהִיָּה טָמְאָתוֹ כְּזוֹבוֹ כִּתְלָה הִכְתוּב אֵת הַזֶּכֶה בְּרֵאיוֹת וְאֵת הַזֶּכֶה בְּיָמִים מִמָּמָאֵי דְהָאֵי וְזֹאת לְמַעֲוָטִי זֶכֶה מְרֵאיוֹת * אִימָא לְמַעֲוָטִי זֶכֶה מְיָמִים אָמַר קְרָא יְהוֹזֵב אֵת זֹכְבוֹ לְזִכְרֵי וּלְנִקְבָה מְקִישׁ זִכְרֵי לְנִקְבָה מַה נִּקְבָה בְּיָמָיכֶם אֵת זִכְרֵי בְּיָמִים וּלְקִישׁ נִקְבָה לִזְכֹּר מַה זִּכְכֵּר בְּרֵאיוֹת אָף נִקְבָה בְּרֵאיוֹת אֵת מְיָעֵט רַחֲמָנָא וְזֹאת וְזֹמָה רֵאִית מַסְתַּבְרָא קָאִי בְּרֵאיוֹת מְמַעֵט רֵאִיוֹת קָאִי בְּרֵאיוֹת מְמַעֵט יָמִים תְּנוּ רַבְנֵי אִיזוּרָה מוֹעֵד כָּל שְׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים וְתָם שִׁדְרוּ הִתְיַנּוּקוֹת מִמַּשְׁמִשְׁן כְּבוֹ וְאִינוּ נִגְזַר דְּבִרִי ר' יוֹסִי ר' שְׁמַעוֹן אֹמְרֵי מוֹעֵד כָּל שְׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים וְלֹא אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים אֵלָּא לְחֹרֶב כִּלְכַּל אָמַר רַבִּי נַחֲמָן אָמַר רַב אֲדָרָב בְּרַחֲמֵי הַלֵּכָה כִּר' יְהוֹדָה בְּמוֹעֵד שְׁהֵרִי ר' יוֹסִי מוֹדֵה לוֹ וְהַלֵּכָה כִּרְבִּי מֵאִיר כְּתָם שְׁהֵרִי ר' יוֹסִי מוֹדֵה לוֹ אָמַר לִיה רַבָּא לִרְבִּי נַחֲמָן וְלִימָא מִרְ הַלֵּכָה כִּרְבִּי מֵאִיר כְּמוֹעֵד שְׁהֵרִי רְבִי שְׁמַעוֹן מוֹדֵה לוֹ וְהַלֵּכָה כִּרְבִּי יְהוֹדָה כְּתָם שְׁהֵרִי רְבִי שְׁמַעוֹן מוֹדֵה לוֹ אָמַר לִיה אֲנָא כִּרְבִּי יוֹסִי סְבִירָא לִי לְדַרְבֵּי יוֹסִי לִימּוֹקֵן עֵמּוֹ יִבְעִיא לְהוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים דְּקָתִי לִי לִיעוּדִי תוֹרָא אִי לִיעוּדִי גִבְרָא לְמֵאִי נִפְקָא מִינֵה דִּרְאוּתוֹ תִּלְחָא בִּיתִי סְהֵרִי בְּכַד יוֹמָא אִי אִמְרַת לִיעוּדִי תוֹרָא מִיעֵד וְאִי אִמְרַת לִיעוּדִי גִבְרָא לֹא מִיעֵד מִימֵר אָמַר הֲשֵׁתָא הוּא דְקַמְסֵהֶדּוּ כִּי מֵאִי תָא שְׁמַע דְּאִין הַשּׁוּר נַעֲשֵׂה מוֹעֵד עַד שִׁיעִידוּ בּוֹ כִּי כִפְנֵי כְּבַעֲלִים וּכְפְנֵי בֵית דִּין הֵעִידוּ בּוֹ כִּפְנֵי בֵית דִּין וְשֵׁלָא כְּפְנֵי כְּבַעֲלִים כְּפְנֵי בֵית דִּין וְשֵׁלָא כְּפְנֵי בֵית דִּין אִינוּ נַעֲשֵׂה מוֹעֵד עַד שִׁיעִידוּ בּוֹ כִּי כִפְנֵי בֵית דִּין וּכְפְנֵי כְּבַעֲלִים כִּי כִפְנֵי בֵית דִּין הֵעִידוּ בּוֹ שְׁנִים בְּרֵאיוֹנֵהוּ וְשְׁנִים בְּשִׁנֵּיהּ וְשְׁנִים בְּשִׁלִּישֵׁיהּ הָרִי כֹאֵן שְׁלֹשׁ עֵדוּת וְהֵן עֵדוּת אַחַת לְחֻמְהָ נִמְצָאָתָא כְּתָא רֵאשׁוֹנָה וְזֻמְמַתָּא הָרִי כֹאֵן שְׁתֵּי עֵדוּת וְהוּא פְטוּר וְהֵן פְטוּרִים נִמְצָאָתָא כְּתָא שְׁנִיָּה וְזֻמְמַתָּא הָרִי כֹאֵן עֵדוּת אַחַת וְהוּא פְטוּר וְהֵן פְטוּרִים נִמְצָאָתָא כְּתָא שְׁלִישִׁית וְזֻמְמַתָּא כּוֹל חֵיבִין וְעַל זֶה נֵאמַר יַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם וְגו' אִי אִמְרַת לִיעוּדִי תוֹרָא שְׁפִיר אֵלָּא

כדי לייעזרו ובהדי הדדי אמו: רואה אלז דגזירת הכתוב ה' אליהו ויאמר ודאי לא תרע אלז

[illegible]

ות אם לא בפני בית דין: הריי באן שלש עדיות. לענין ש

שלושה ימים שהיה ר' יוסי מודה לו.
 ר' יוסי מודה לו. ואסקינן לו דר' יוסי
 שלושה ימים רקעי ליה צורח חרד וא
 והשחירו דגמא האי חורבן חרד כשבא
 יור מיער וכל מה שיגמא מכאן ולהבא

לב' ערים שהעירו הוזהב אתן מזה חרד
 אין חייבין לשלם עד שישלמו שלשת
 המהרה ואבנהו ברביעי' שימלמל
 חורבן אלו הנה' ביהות כולן משלמ'
 לשמעון והשלישי' משלמ' מה שחייב'
 נאמר ונשיחם לו כאשר זמם לעשות לא
 וקיימא לן מלי דקא קנסא ואין לא

כד.

והור"ר עורכאל פ' דאכא צייטוה דלאכי דריש לא ישמרט לגניחה
ד' לא משלם נוק שלם עד יוס ד' דלא ישמרט היו יוס ד' דומא
שלושם אכל לרצא דלא כחיב גניחה ד' אפילו נגח ד' בג'
חייב וקשה למא דפי' דלא משלם ברכייעי י"ש אפי' למא' לייעוד
מורא אלא' יעידו ברכייעי ב"ש צל"ד משלם גניחה
ג' דלמרינן לקמן בפרק שור שנגח
ארבעה וחמשה (דף מח. ושם) ובי
מאמר דהם קעלינן ליה מועד היכי
משכחם וזמני כגון שומע וממני
וממני ופירי כהנא א' לייעוד מורא

תורה אור השלם

1. וזאת תהיה סמטתו
בזוהי רך בשרו את זוו
או החטים בשרו מזו
סמטתו הוא:
2. ויהיה בניהו והב
את זוו לזכר ולנקה
ולאיש אשר ישכב ע
סמטתו: ויקרא טו ל
3. ועשיתם לו כאשר
זמם לעשות לאחיו
ובצרת הרע מפרק:
דברים יט יט

רבינו חננאל (המשך)

[illegible][illegible]

עדות אחת להזמה כלומר
הזמה פטורה מלשלם צד
דין השלישית אבל אם
זלזלת מה שחייבתו לשלם
שבגניחה רביעית ועל זה
נגזר שהורה בגניחה רביעית
מועד נחתיב על עדותם